

2024/2643

9.10.2024

DECYZJA RADY (WPZiB) 2024/2643

z dnia 8 października 2024 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z destabilizującymi działaniami Rosji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2013 r. szef sztabu generalnego sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej Walerij Gierasimow opowiedział się za zmianą rodzajów działań wojennych stosowanych przez Federację Rosyjską, oraz za zastosowaniem środków politycznych, dyplomatycznych i innych środków niewojskowych w połączeniu z siłą wojskową. Gierasimow oświadczył, że przestrzeń informacyjna otwiera szerokie, niesymetryczne możliwości zmniejszania potencjału bojowego nieprzyjaciela.
- (2) W dniu 21 września 2021 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził w swoim wyroku w sprawie Carter przeciwko Rosji (2014/07), że Aleksander Litwinienko został otruty przez dwie osoby działające pod kierunkiem lub kontrolą władz Rosji.
- (3) W dniu 9 marca 2022 r. Parlament Europejski w rezolucji dotyczącej zagranicznej ingerencji we wszystkie procesy demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym dezinformacji, oświadczył, że Rosja prowadziła dezinformację o niedocenionym poziomie złośliwości i zasięgu zarówno w mediach tradycyjnych, jak i w mediach społecznościowych, aby wprowadzać swoich obywateli w kraju i społeczność międzynarodową w błąd w przeddzień wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i w trakcie tej wojny. Parlament Europejski podkreślił, że Rosja jest jednym z państw, które obrało za cel dziennikarzy i opozycjonistów w Unii.
- (4) W dniu 10 maja 2022 r. Unia i jej międzynarodowi partnerzy stanowczo potępiłi szkodliwą działalność w cyberprzestrzeni prowadzoną przez Federację Rosyjską przeciwko Ukrainie; działalność ta była skierowana na sieć satelitów KA-SAT, będącą własnością spółki Viasat. Cyberatak ten miał miejsce godzinę przed niesprowokowaną i nieuzasadnioną inwazją Rosji na Ukrainę w dniu 24 lutego 2022 r., ułatwiając tym samym tę napaść, oraz był kolejnym przykładem ciągłej nieodpowiedzialnej działalności Rosji w cyberprzestrzeni.
- (5) W dniu 19 lipca 2022 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) potępił szkodliwe działania w cyberprzestrzeni prowadzone w ramach rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, a także ataki typu „odmowa usługi” przeciwko szeregu państw członkowskich i partnerów, do których przyznały się prorosyjskie grupy hakerów.
- (6) W swoich konkluzjach z dnia 21 czerwca 2022 r. Rada Unii Europejskiej zauważyła, że chociaż definicje zagrożeń i kampanii hybrydowych mogą się różnić, muszą one pozostać elastyczne, aby umożliwić właściwe reagowanie na zmieniający się charakter tych zagrożeń. W związku z tym Rada zapoznała się z definicją pojęcia „zagrożeń hybrydowych” i „kampanii hybrydowych” przedstawioną przez Komisję i Europejskie Centrum ds. Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych w publikacji zatytułowanej „Krajobraz zagrożeń hybrydowych: model pojęciowy”.
- (7) W swoich konkluzjach z dnia 21 czerwca 2022 r. oraz z dnia 18 lipca 2022 r. Rada ponownie wezwała Wysokiego Przedstawiciela i Komisję, aby przedstawili możliwości – przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności – dotyczące precyzyjnie określonych środków, które mogłyby zostać podjęte wobec podmiotów biorących udział w zagranicznych manipulacjach informacjami i ingerencjach w informacje, gdy jest to konieczne do ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa w Unii.
- (8) W lutym 2023 r. Europejska Służba Działań Zewnętrznych opublikowała sprawozdanie na temat zagrożeń z tytułu zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informacje, w którym określiła te manipulacje jako w większości legalny ciąg działań zagrażających wartościom, procedurom i procesom politycznym lub mający potencjał negatywnego wpływu na nie. Działalność taka ma charakter manipulacyjny, prowadzona jest w sposób umyślny i skoordynowany przez podmioty państwowe lub niepaństwowe, w tym ich pełnomocników na terytorium ich państw lub poza nim.

- (9) W dniu 3 lutego 2023 r., w oświadczeniu będącym następstwem 24. szczytu UE–Ukraina, Unia potwierdziła solidarność z Ukrainą przy zwalczaniu zagrożeń hybrydowych i cyberataków oraz zobowiązanie do dalszego wsparcia w tym zakresie. Unia i Ukraina dostrzegły znaczenie zacieśniania współpracy w walce z kontrolowaną przez państwo rosyjskie manipulacją informacjami i ingerencją w nie, w tym z dezinformacją, a także znaczenie budowania odporności w trakcie transformacji cyfrowej Ukrainy.
- (10) W dniu 1 czerwca 2023 r. Parlament Europejski, w rezolucji na temat zagranicznej ingerencji we wszystkie procesy demokratyczne w Unii, a także dezinformacji, podkreślił, że Rosja stosuje szereg różnych metod ingerencji, zawartych w szerszej strategii mającej na celu szkoderstwo państwom członkowskim i państwom sąsiadującym, a także dezorientowanie ich, zastraszanie, osłabianie i dzielenie.
- (11) W konkluzjach z dnia 14 i 15 grudnia 2023 r. Rada Europejska potępiła wszystkie ataki hybrydowe, w tym instrumentalizację migrantów przez państwa trzecie do celów politycznych oraz oświadczyła, że jest nadal zdeterminowana, aby zapewniać skuteczną kontrolę zewnętrznych granic Unii. Rada Europejska podkreśliła, że Unia jest zdecydowana przeciwdziałać na jej granicach zewnętrznych trwającym atakom hybrydowym inicjowanym przez Federację Rosyjską.
- (12) W konkluzjach z dnia 17 i 18 kwietnia 2024 r. Rada Europejska, przy okazji wyborów europejskich, podkreśliła determinację Unii i jej państw członkowskich do ograniczania wszelkiego ryzyka powstającego w wyniku zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w procesy wyborcze.
- (13) Instrumentalizacja migrantów, o której mowa w art. 1 ust. 4 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1359⁽¹⁾, może narazić na niebezpieczeństwo podstawowe funkcje państwa członkowskiego, w tym utrzymanie prawa i porządku lub ochronę jego bezpieczeństwa narodowego.
- (14) W swoich konkluzjach z dnia 21 maja 2024 r. Rada dostrzegła, że podmioty państwowe i niepaństwowe coraz częściej stosują taktykę hybrydową, co stanowi rosnące zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii, jej państw członkowskich i partnerów, oraz wezwała instytucje Unii i państwa członkowskie do wzmożenia działań w celu śledzenia prób ingerencji podmiotów zagranicznych w procesy demokratyczne Unii.
- (15) W swoich konkluzjach z dnia 27 czerwca 2024 r. Rada Europejska stanowczo potępiła wszelkie rodzaje działań hybrydowych, których natężenie wzrasta i które są ukierunkowane na Unię, jej państwa członkowskie i jej partnerów, obejmujące zastraszanie, sabotaż, działalność wywrotową, zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje w informacje, dezinformację, szkodliwe działania w cyberprzestrzeni oraz instrumentalizację migrantów przez państwa trzecie, a także podkreśliła, że Rosja wzmogła swoją kampanię, prowadząc nowe aktywne operacje na terytorium Europy. Rada Europejska wezwała między innymi do dalszego prowadzenia w Radzie prac nad opracowaniem nowego systemu sankcji w związku z zagrożeniami hybrydowymi.
- (16) Z uwagi na poważny charakter sytuacji, należy nałożyć środki ograniczające na osoby, podmioty i organy odpowiedzialne za działania lub polityki rządu Federacji Rosyjskiej, które podważają podstawowe wartości Unii oraz jej bezpieczeństwo, niezależność i integralność, a także stabilność, bezpieczeństwo lub niezależność jej państw członkowskich, organizacji międzynarodowych lub państw trzecich, lub suwerenność państw członkowskich lub państw trzecich, lub im zagrażają, lub wdrażają lub wspierają takie działania. Takie ukierunkowane środki ograniczające będą realizowały cele wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określone w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz wnoszą wkład w działania Unii mające na celu zabezpieczenie jej wartości, podstawowych interesów, bezpieczeństwa, niezależności i integralności, w konsolidację i wspieranie demokracji, praworządności, prawa człowieka i zasady prawa międzynarodowego, a także zapobieganie konfliktom i wzmacnianie bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. a)–c) TUE.
- (17) Środki takie są zgodne z podstawowymi prawami i wolnościami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności z prawem do wolności wypowiedzi i informacji, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej i prawem własności uznanymi w art. 11, 16 i 17 tej Karty. W szczególności środki takie nie wpływają na obowiązek przestrzegania praw, wolności i zasad, o których mowa w art. 6 TUE, w Karcie praw podstawowych oraz w konstytucjach państw członkowskich w ich odpowiednich zakresach stosowania.

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1359 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i sytuacje spowodowane działaniem siły wyższej w dziedzinie migracji i azylu oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1147 (Dz.U. L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>).

- (18) Aby zwiększyć spójność wszystkich unijnych systemów środków ograniczających oraz spójność między nimi a środkami przyjętymi przez RB ONZ lub jej komitety ds. sankcji, oraz zapewnić terminowe dostarczanie pomocy humanitarnej lub wspomagać inne działania wspierające podstawowe potrzeby ludzkie, należy wprowadzić zwolnienie z mających zastosowanie środków polegających na zamrożeniu aktywów oraz na ograniczeniu udostępniania środków finansowych i zasobów gospodarczych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wskazanych na podstawie niniejszej decyzji, na rzecz podmiotów, o których mowa w rezolucji RB ONZ nr 2664 (2022), organizacji i agencji, którym Unia przyznała certyfikat partnerstwa humanitarne, organizacji i agencji, które zostały certyfikowane lub uznane przez państwo członkowskie, oraz wyspecjalizowanych agencji państw członkowskich. Ponadto Rada uważa, że należy wprowadzić mechanizm odstępstw dla tych organizacji i podmiotów prowadzących działalność humanitarną, które nie mogą korzystać z tego zwolnienia. Rada uważa również, że należy stosować mechanizm odstępstwa, a nie zwolnienia w przypadkach, gdy stwierdzi ona, że wymagana jest kontrola ze strony właściwego organu krajowego z powodu podwyższonego ryzyka, że przekazane środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną nieprawidłowo wykorzystane na cele inne niż pomoc humanitarna.
- (19) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do uniemożliwiania wjazdu na ich terytoria lub przejazdu przez ich terytoria osób fizycznych, umieszczonych w wykazie w załączniku, które:

- a) są odpowiedzialne za działania lub polityki rządu Federacji Rosyjskiej, które podważają demokrację, praworządność, stabilność lub bezpieczeństwo, lub zagrażają im, w Unii, w jednym lub większej liczbie jej państw członkowskich, lub w organizacji międzynarodowej lub w państwie trzecim, lub takie działania lub polityki wdrażają, wspierają lub czerpią z nich korzyści, lub które podważają suwerenność lub niezależność jednego lub większej liczby państw członkowskich lub państwa trzeciego, poprzez jakiegokolwiek z następujących działań:
- (i) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, utrudniania lub podważania demokratycznego procesu politycznego, kierowanie takimi działaniami lub angażowanie się w takie działania, bezpośrednio lub pośrednio, lub w inny sposób ułatwianie takich działań, w tym poprzez utrudnianie lub podważanie przebiegu wyborów lub próby destabilizacji lub obalenia porządku konstytucyjnego;
 - (ii) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, brutalnych demonstracji, kierowanie nimi lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie ich lub w inny sposób ich ułatwianie;
 - (iii) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, aktów przemocy, kierowanie nimi lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie ich lub w inny sposób ich ułatwianie, w tym działań mających na celu uciszanie i zastraszanie osób krytycznych wobec działań lub polityk Federacji Rosyjskiej, wymuszanie na nich określonych zachowań lub branie na nich odwetu;
 - (iv) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, skoordynowanego wykorzystywania manipulacji informacjami i ingerencji w informacje, kierowanie takimi działaniami lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie ich lub w inny sposób ich ułatwianie;
 - (v) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkich działań ukierunkowanych na funkcjonowanie instytucji demokratycznych, działalności gospodarczej lub usług świadczonych w interesie publicznym, w tym poprzez nieuprawniony wjazd na terytorium państwa członkowskiego, w tym w jego przestrzeń powietrzną, lub mających na celu zakłócanie, uszkodzenie lub zniszczenie – w tym poprzez sabotaż lub złośliwe działania w cyberprzestrzeni w ramach działań hybrydowych – infrastruktury krytycznej, w tym infrastruktury podmorskiej, kierowanie takimi działaniami lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie takich działań lub w inny sposób ich ułatwianie;
 - (vi) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, instrumentalizacji migrantów, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2024/1359, kierowanie takimi działaniami lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie ich lub w inny sposób ich ułatwianie;
 - (vii) wykorzystywanie konfliktu zbrojnego, niestabilności lub braku bezpieczeństwa, w tym poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych oraz dzikich zwierząt lub roślin lub handel nimi w państwie trzecim;
 - (viii) podleganie do zbrojnego konfliktu w państwie trzecim lub ułatwianie takiego konfliktu;

- b) są powiązane z osobami fizycznymi wymienionymi w lit. a);
 - c) wspierają osoby fizyczne zaangażowane w działania, o których mowa w lit. a).
2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy wjazdu na swoje terytorium jego własnym obywatelom.
3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, gdy państwo członkowskie związane jest zobowiązaniem wynikającym z prawa międzynarodowego, mianowicie:
- a) jako państwo przyjmujące międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jako państwo, na terytorium którego organizuje się międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych (ONZ) lub pod jej auspicjami;
 - c) na podstawie umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
 - d) na podstawie traktatu pojednawczego z 1929 r. (traktatu laterańskiego) zawartego przez Stolicę Apostolską (Państwo Watykańskie) i Włochy.
4. Ust. 3 ma również zastosowanie w przypadku, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada musi być należycie informowana o wszelkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na podstawie ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienia od środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadku, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w spotkaniach międzyrządowych lub spotkaniach promowanych przez Unię lub spotkaniach, których gospodarzem jest Unia, lub w spotkaniach, których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio promujący polityczne cele tych środków.
7. Państwa członkowskie mogą też przyznać zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadku, gdy wjazd lub przejazd jest niezbędny do przeprowadzenia postępowania sądowego, w tym procedur wydania i ekstradycji.
8. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 6 lub 7, powiadamia o tym na piśmie Radę. Zwolnienie uznaje się za przyznane, chyba że co najmniej jeden członek Rady wniesie pisemny sprzeciw w terminie 2 dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną, postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.
9. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6, 7 lub 8 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom umieszczonym w wykazie w załączniku, zezwolenie to dotyczy jedynie celu, w jakim zostało udzielone osobie objętej tym zezwoleniem.

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do, będące własnością, będące w posiadaniu lub znajdujące się pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, umieszczonych w wykazie w załączniku, które:
- a) są odpowiedzialne za działania lub polityki rządu Federacji Rosyjskiej, które podważają demokrację, praworządność, stabilność lub bezpieczeństwo, lub zagrażają im, w Unii, w jednym lub większej liczbie jej państw członkowskich, lub w organizacji międzynarodowej lub w państwie trzecim, lub takie działania lub polityki wdrażają, wspierają lub czerpią z nich korzyści, lub które podważają suwerenność lub niezależność jednego lub większej liczby państw członkowskich lub państwa trzeciego, poprzez jakiegokolwiek z następujących działań:
 - (i) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, utrudniania lub podważania demokratycznego procesu politycznego, kierowanie takimi działaniami lub angażowanie się w takie działania, bezpośrednio lub pośrednio, lub w inny sposób ułatwianie takich działań, w tym poprzez utrudnianie lub podważanie przebiegu wyborów lub próby destabilizacji lub obalenia porządku konstytucyjnego;
 - (ii) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, brutalnych demonstracji, kierowanie nimi lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie ich lub w inny sposób ich ułatwianie;

- (iii) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, aktów przemocy, kierowanie nimi lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie ich lub w inny sposób ich ułatwanie, w tym działań mających na celu uciszanie i zastraszanie osób krytycznych wobec działań lub polityk Federacji Rosyjskiej, wymuszanie na nich określonych zachowań lub branie na nich odwetu;
 - (iv) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, skoordynowanego wykorzystywania manipulacji informacjami i ingerencji w informacje, kierowanie takimi działaniami lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie ich lub w inny sposób ich ułatwanie;
 - (v) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkich działań ukierunkowanych na funkcjonowanie instytucji demokratycznych, działalności gospodarczej lub usług świadczonych w interesie publicznym, w tym poprzez nieuprawniony wjazd na terytorium państwa członkowskiego, w tym w jego przestrzeń powietrzną, lub mających na celu zakłócanie, uszkodzenie lub zniszczenie – w tym poprzez sabotaż lub złośliwe działania w cyberprzestrzeni w ramach działań hybrydowych – infrastruktury krytycznej, w tym infrastruktury podmorskiej, kierowanie takimi działaniami lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie takich działań lub w inny sposób ich ułatwanie;
 - (vi) planowanie, bezpośrednio lub pośrednio, instrumentalizacji migrantów, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2024/1359, kierowanie takimi działaniami lub angażowanie się w nie, bezpośrednio lub pośrednio, wspieranie ich lub w inny sposób ich ułatwanie;
 - (vii) wykorzystywanie konfliktu zbrojnego, niestabilności lub braku bezpieczeństwa, w tym poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych oraz dzikich zwierząt lub roślin lub handel nimi w państwie trzecim;
 - (viii) podleganie do zbrojnego konfliktu w państwie trzecim lub ułatwanie takiego konfliktu;
- b) są powiązane z osobami fizycznymi lub prawnymi, podmiotami lub organami wymienionymi w lit. a);
- c) wspierają osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy zaangażowane w działania, o których mowa w lit. a).
2. Nie udostępnia się osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom umieszczonym w wykazie w załączniku ani na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:
- a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób umieszczonych w wykazie w załączniku oraz członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym do dokonania płatności za żywność, płatności z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, płatności za leki i leczenie, płatności podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
 - b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów lub zwrotu poniesionych wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;
 - c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
 - d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ poinformował właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej 2 tygodnie przed jego udzieleniem;
 - e) przedmiotem wpłaty na rachunek lub wypłaty z rachunku misji dyplomatycznej lub placówki konsularnej, lub organizacji międzynarodowej posiadającej immunitet zgodnie z prawem międzynarodowym, w zakresie, w jakim płatności te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub placówki konsularnej lub organizacji międzynarodowej;
 - f) niezbędne do funkcjonowania przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych Unii i państw członkowskich lub krajów partnerskich w Rosji, w tym delegatur, ambasad i misji, lub organizacji międzynarodowych w Rosji posiadających immunitet zgodnie z prawem międzynarodowym; lub

- g) niezbędne do zapewniania usług komunikacji elektronicznej przez unijnych operatorów telekomunikacji oraz do zapewniania powiązanych udogodnień i usług koniecznych do obsługi, konserwacji i bezpieczeństwa takich usług komunikacji elektronicznej.
4. Zainteresowane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie ust. 3 w terminie 2 tygodni od udzielenia tego zezwolenia.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:
- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym osobę, podmiot lub organ, o których mowa w ust. 1, umieszczono w wykazie w załączniku, lub przedmiotem orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonalnego w zainteresowanym państwie członkowskim przed tym dniem lub później;
 - b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub taką decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub takiej decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
 - c) orzeczenie lub decyzja nie przynosi korzyści osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, którzy zostali umieszczeni w wykazie w załączniku; oraz
 - d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym zainteresowanego państwa członkowskiego.
6. Zainteresowane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie ust. 5 w terminie 2 tygodni od udzielenia tego zezwolenia.
7. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w wykazie, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie w załączniku, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie ustaliło, że płatność ta nie jest bezpośrednio ani pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1.
8. Ust. 2 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach z tytułu:
- a) odsetek i innych dochodów na tych rachunkach;
 - b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed dniem objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub
 - c) płatności należnych na podstawie orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonalnych w zainteresowanym państwie członkowskim;
- pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

Artykuł 3

1. Art. 2 ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do zapewniania, przetwarzania lub wypłacania środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych ani do dostarczania towarów i świadczenia usług niezbędnych do zapewnienia terminowego dostarczania pomocy humanitarnej lub do wspierania innych działań wspomagających podstawowe potrzeby ludzkie, w przypadku gdy takiej pomocy dostarczają lub takie działania realizują:
- a) ONZ, w tym jej programy, fundusze oraz inne jednostki i organy, a także jej wyspecjalizowane agencje i powiązane organizacje;
 - b) organizacje międzynarodowe;
 - c) organizacje humanitarne posiadające status obserwatora w Zgromadzeniu Ogólnym ONZ oraz członkowie tych organizacji humanitarnych;
 - d) dwustronnie lub wielostronnie finansowane organizacje pozarządowe uczestniczące w organizowanych przez ONZ programach pomocy humanitarnej, programach pomocy na rzecz uchodźców, innych apelach ONZ lub klastrach pomocy humanitarnej koordynowanych przez Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej;
 - e) organizacje i agencje, którym Unia wydała certyfikat partnerstwa humanitarnego lub które zostały certyfikowane lub uznane przez państwo członkowskie zgodnie z procedurami krajowymi;

- f) wyspecjalizowane agencje państw członkowskich; lub
 - g) pracownicy, beneficjenci, jednostki zależne lub partnerzy wykonawczy podmiotów, o których mowa w lit. a)–f), w takim czasie i w takim zakresie, w jakim działają w tym charakterze.
2. Zwolnienie określone w ust. 1 nie ma zastosowania do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów oznaczonych w załączniku gwiazdką.
 3. Bez uszczerbku dla ust. 1 oraz na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że przekazanie takich środków lub zasobów gospodarczych jest niezbędne do zapewnienia terminowego dostarczania pomocy humanitarnej lub do wspomagania innych działań wspierających podstawowe potrzeby ludzkie.
 4. W przypadku braku decyzji odmownej, wniosku o udzielenie informacji lub powiadomienia o dodatkowym terminie ze strony odpowiedniego właściwego organu w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku o udzielenie zezwolenia na podstawie ust. 1, zezwolenie uważa się za udzielone.
 5. Zainteresowane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego artykułu w terminie 4 tygodni od udzielenia takiego zezwolenia.

Artykuł 4

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”), podejmuje decyzję o sporządzeniu i zmianie wykazu w załączniku.
2. Rada przekazuje decyzję zgodnie z ust. 1 wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, zainteresowanej osobie fizycznej lub prawnej, zainteresowanemu podmiotowi lub zainteresowanemu organowi bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, umożliwiając takiej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.
3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji zgodnie z ust. 1 oraz odpowiednio informuje zainteresowaną osobę fizyczną lub prawną, zainteresowany podmiot lub zainteresowany organ.

Artykuł 5

1. Załącznik musi zawierać uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 i 2.
2. W załączniku podaje się ewentualnie dostępne informacje niezbędne do zidentyfikowania zainteresowanych osób fizycznych lub prawnych, zainteresowanych podmiotów lub zainteresowanych organów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować: imiona i nazwiska oraz pseudonimy, datę i miejsce urodzenia; obywatelstwo; numer paszportu i numer dowodu tożsamości; płeć; adres, jeżeli jest znany; oraz funkcję lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować: nazwę; miejsce i datę rejestracji; numer rejestracji; oraz miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 6

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać dane osobowe w celu wykonywania swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:
 - a) w przypadku Rady: w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załącznika;
 - b) w przypadku Wysokiego Przedstawiciela: w celu przygotowywania zmian do załącznika.
2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą, w stosownych przypadkach, przetwarzać odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez umieszczone w wykazie osoby fizyczne, wyroków skazujących wobec takich osób lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.

3. Na potrzeby niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel są wyznaczeni jako „administratorzy” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽²⁾ w celu zapewnienia, aby zainteresowane osoby fizyczne mogły korzystać ze swoich praw zgodnie z tym rozporządzeniem.

Artykuł 7

1. Nie podlegają zaspokojeniu żadne roszczenia w związku z umową lub transakcją, na których wykonanie mają wpływ, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, środki nałożone na podstawie niniejszej decyzji, w tym roszczenia odszkodowawcze lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o spłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczenia, w szczególności gwarancji finansowej lub zabezpieczenia finansowego, w jakiegokolwiek formie, jeżeli z takimi roszczeniami wystąpiły:

- a) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy umieszczone w wykazie w załączniku;
- b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

2. We wszelkich postępowaniach zmierzających do zaspokojenia roszczenia ciężar dowodu, że zaspokojenie roszczenia nie jest zakazane na podstawie ust. 1, spoczywa na osobie fizycznej lub prawnej, grupie, podmiocie lub organie, które dochodzą tego roszczenia.

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa osób fizycznych lub prawnych, grup, podmiotów i organów, o których mowa w ust. 1, do kontroli sądowej zgodności z prawem niewypełnienia zobowiązań umownych zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 8

Zakazuje się świadomego lub umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów określonych w niniejszej decyzji, w tym poprzez uczestniczenie w takich działaniach bez rozmyślnego dążenia do celu lub skutku, ale ze świadomością, że takie uczestniczenie może mieć ten cel lub skutek, oraz akceptowanie takiej możliwości.

Artykuł 9

Aby zapewnić maksymalne oddziaływanie środków określonych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do środków ograniczających przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 9 października 2025 r.

Niniejszą decyzję poddaje się stałemu przeglądowi. W stosownych przypadkach jej okres obowiązywania jest przedłużany lub jest ona zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.

Wyjątki, o których mowa w art. 3, w odniesieniu do art. 2 ust. 1 i 2, poddaje się przeglądowi w regularnych odstępach czasu, co najmniej raz na 12 miesięcy, lub na pilny wniosek złożony przez którekolwiek państwo członkowskie, Wysokiego Przedstawiciela lub Komisję w następstwie zasadniczej zmiany okoliczności.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

VARGA M.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

ZAŁĄCZNIK

**Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 ust. 1 i art. 2
ust. 1**

[...]
